

Reich Ferenc András

1966 – 1999

Az őt ismerők és szeretők számára kis Efi korai halálával nagy úrt hagyott elsősorban a székesfehérvári közösségek és családja életében.

Székesfehérváron akkoriban mindenki a fiatalok közül, aki többet szeretett volna az átlagostól, előbb vagy utóbb bekerült a Molnár Lojzi káplán és Gyusza nevével fémjelzett Bazilikai hittancsoport és közösségi halászerület sodrásába, amelyet akkoriban a híres színdarabok, pezsgő ifjúsági élet, nagycsütörtöki/pünkösdi virrasztások, nyári táborok, csocsózások, na és a vasárnapi 5-ös misék jellemeztek.

Ebbe a sodrásba érkezett meg Efi is mint tizenéves fiatal egy Fejér Megyei kis faluból, Sárkesziről. Személyes lelki fejlődése irányítására ekkoriban Lojzit kérte fel. A közösségi szál és közös építkezés színtere a Vadovics Robi és Magyar Laci által vezetett JKT (Jézus Kis Testvérei) fiú közösség jelentette. Gond is volt aztán később ebből az F-konceptióból, mikor megjelent Efi életében az őziketermetű Katka. Többszöri nekigyürkőzés után aztán a már akkoriban eljegyzett kedvese is tagja lehetett a közösségnek... Mohai Katalin és Reich Ferenc esküvőjét '86. április 12-én, szakadó hóesésben ünnepeltük a Maroshegyi templomban. Eskető papjuk Gromon Bandi volt, aki '83-tól már átvette a fiatal pár lelki vezetését. Házasságukból négy gyermekük született: Áron '90-ben, Annácska '94-ben (Ő két hetet élt), és az ikrek: Botond és Zsófi '96-ban.

Többszálú kapcsolatunk egyik fonala a közösen vezetett MAG nevű ifjúsági kiscsoport volt. Ezekben az időkben a találkozókön kívül szinte hetente találkoztunk valamilyen nagyközségi szolgálat alkalmából. Markó utca felé tartó vonatomhoz ő is természetesen kikísért, és később én is szurkoltam, hogy az ő szolgálatmegtagadásáért kiszabott 1,5 év felfüggesztett börtönt ne kelljen letöltenie (ekkor már a rendszerváltás előszele érződött!).

Szakmai pályája is érdekesen alakult. Akkori lelki vezetője, Dombi Feri bácsi, finoman terelte őt a szakipari pálya felé, a „kétkezi munka tisztelete és becsülete” jegyében. Így szerzett 1984-ben szakközépiskolai bizonyítványt, mint út- és hídépítő. Ezt a vonalat egészítette ki '87-ben a lánghegesztő, majd ívhegesztő tanfolyam elvégzése, és még ez év végén a központifűtés- és csőhálózat-szerelő szakmunkás bizonyítvány megszerzése. A Fetév Építőipari cégnél néhány évig mint útépítési szakember alkalmazottként dolgozott, a többi végzettségét csak úgymond fusiban kamatoztatta.

Sokszínű, nyitott személyiségének köszönhetően megvolt az érdeklődése és a kitartása is egy későbbi szakmaváltáshoz. Többek között az egyik konkrét szál a pályamódosításhoz az volt, hogy bekapcsolódott az akkoriban szerveződő telefonos lelkisegély-szolgálat képzésébe, majd ügyeleti munkájába. Az itteni kollégák közt találkozott néhány olyan személlyel, akik a székesfehérvári Arany János Fejlesztő Általános Iskola tanárai voltak. Ebben az iskolában képesítés nélküli napközis nevelőtanári állást kapott, de tudtuk róla, hogy rátermettsége már akkor tanárrá avatta. Belső készítésétől hajtva beiratkozott a Bárczira, ahol '96-ban szerzett diplomát, mint oligofrén-pedagógia, pszicho-pedagógia szakos gyógypedagógiai tanár. Munkáját imádta, kollégái megbecsülték, diákjai szerették ötletességéért, emberséges oda-fordulásáért. Ettől a sikertől felbuzdulva és kollégái, igazgatója biztatására, mint az iskola-igazgatói poszt leendő várományosa beiratkozott a BME Társadalomtudományi szakára, ahol '98-ban a Közoktatási Vezető szakirányú szakképzettséget szerzett. Újonnan megtalált hivatását egyre intenzívebben élte meg a mindennapjaiban, szakmai kihívást látott a sajtóságos nevelési igényű diákok fejlesztésében. Látva az iskolába járó gyerekek szociális hátrányait, az ő kezdeményezésére alakult meg a Szivárvány Szociális Alapítvány. Az iskolában ma létezik egy díj, ami az ő nevét őrzi, és a közösségért végzett munkát értékeli.

Nagyközösségi szolgálatait közt meg kell említeni a sörédi nyaraltatás turnusvezetői munkáját, valamint erdélyi segélyszállítmányok jó helyre juttatását.

Ezidőben sűrűsödő anyagi nehézségei kényszerűen készítették arra, hogy először kiegészítő pénzkereseti lehetőségként, később főállású üzletkötőként dolgozzon egy helyi diákmunkaszövetkezetenél. A felpörgetett munkateljesítmény kikapcsolásaként intenzív sportot és adrenalin-szint-növelő hobby megjelenését vonzotta maga után. Ez volt az ejtőernyős ugrás.

De mégsem ez a sport, az ejtőernyőzés okozta a tragikus véget, hanem egy Jak-52-es műrepülőgép utasaként elszenvedett légi baleset 1999. szeptember 18-án. A történetekre nincs értelmes válaszuk, csak a döbbszent csend maradt köztünk.

Hiányzol nekünk, Efi!

*felesége, Mohai Katalin és Magyar János
visszaemlékezése alapján*